

nyesíteni kívánja-e. Ez a szabály azonban nem vonatkozik az alkalmazott által a szolgálatával már kiérdemelt nyugdíjra is. A nyugdíjigény késedelmes érvényesítésének csak a kereset beadása előtt lejárt nyugdíjrészletekre van jogvesztő hatása." (C. II. 3804/1936. sz.)

Véleményünk szerint a kir. Curia ezen — a nyugdíjigény érvényesítési késedelmére vonatkozó — gyakorlata indokoltságát és szociális alapját a nyugdíjárandóságnak a tartásdíjjal fennálló, a kir. Curia által egyéb vonatkozásban⁷⁾ felismert rokonszerű jelegében találja.

A kir. Curianak az a gyakorlata, hogy a nyugdíjigény késedelmes érvényesítésének a kereset beadása előtt lejárt nyugdíjrészletekre jogvesztő hatálya van (kivéve Munkácsi által is említett akadályozottságot), teljesen megfelel a 471. E. H.-ban a tartásdíjakra vonatkozólag kimondott jogelvnek.

Az a körülmény pedig, hogy a Curia régebbi álláspontjával szakítva, immár csak a 471. E. H. megfelelő alkalmazására szorítkozik, de a nyugdíjigény késedelmes érvényesítését ezen túlmenőleg nem azonosítja a nyugdíjigénnyről való lemondással, tehát a szolgálati viszony megszűnésével kapcsolatos egyéb igényekre (végkielégítés, felmondási idő stb.) felállított fictiót a nyugdíjigényre nem alkalmazza: ugyancsak a tartásdíjakra vonatkozó jogelvnek, mégpedig azon jogszabálynak megfelelő alkalmazását jelenti, mely szerint a tartásdíjak érvényesítési késedelmre a tartásra vonatkozó *igényt* el nem enyészteni.

Ha a Curia Munkácsi álláspontját magáévá téve régebbi álláspontjára térne vissza — tehát a szolgálati viszony megszűnésével kapcsolatos igények közötti különbségtételt elejtve, a nyugdíjigény érvényesítési késedelmének az érvényesíthetőséget kizáró hatályt tulajdonítana —, ez az ellátatlanok számának növelésére és a nyugdíjfizetésre kötelezett személy indokolatlan mentesítése mellett a társadalmi terhek súlyosbítására vezethetne.

Dr. Bernhard László.

ÜGYVÉDSÉG — JÖGÉLET

Glücksthal Samu

Glücksthal Samu, a magyar barreau egyik kiválósága, távozott el körünkől. Azoknak a jelentős ügyvédeknek egyike volt, akik rendkívüli tárgyi tudásuk mellett az előadás művészei voltak s akik a rábízott ügyek elintézésében úgy a gazdasági, mint a jogászai tudás fegyvereivel egyaránt sikeresen bántak.

⁷⁾ „A nyugdíjnak a létfenntartásra szolgáló rendeltetéséből folyik, hogy a beszámítás szempontjából a nyugdíj a tartási (ellátási) díjakkal egy tekintet alá esik.“ (C. II. 1135/1932. sz.).

Glücksthal már a háború előtti években és azután is a magyar hiteljogászok egyik kimagasló alakja volt. Midőn az adóügyi törvényhozás a ránk szakadók közterhek folytán jelentőségében emelkedett, az első, egyike volt, akik közreműködtek az új jogszabályok megfelelő bírálatában s álymódon közrehatottak azok jogászai kiépítésében. A Pester Lloyd, az OMKE, az Adó- és Illetékügyi Szemle a cikkek nagy tömegét hozták Glücksthal tollából, mely cikkek mind a gazdasági és jogász tudás egyesítői. De Glücksthal emelett mint a fővárosi bizottság örökös tagja s fesóházi tag is a jogászai közélet terén jelentékeny szerepet játszott.

Glücksthal Samu halála szerkesztőségünknek is gyász. A lap alapítása óta szeretettel karolta, fel ügyünket és lapunk egyik szerkesztője, Dr. Glücksthal Andor édesatyját és egyben jogi mentorát gyászolja az elhunytban, akinek emlékét szerkesztőségünk halás kegyelettel őrzi.

Dr. Vladár Gábor titkos tanácsos.

A jogalkotás valójában nem a jogalkotó mesterség, vagy eufemisztikusabban szólva, a jogalkotó hivatás munkája. Paradox stilizálásban: nem a jogalkotó „alkotja“ a jogot. A hivatalos jogalkotás munkája akkor kezdődik, amikor a jogrend legalapvetőbb pillérei a társadalmi élet akár eruptiószerűen mozgalmak, akár lassu fejlődési folyamat kiérlelt eredményeként már kitermelődtek. A jogrend alapkövei társadalmi, nem jogászai képződmények. A jogalkotással, a codifikációval szemben praeexistens adottságok. A jogrend alapjának kiképzése és a jogalkotás úgy viszonylik egymáshoz, mint a kőműves és ács munkája azokhoz a mesterségekhez, amik ma belső iparművészetnek szeretik magukat nevezni. A mai élet jogalkotója számára sokkal nagyobb munka vár, mint az előre megadott keretek belső kiképzése. A jövő évtizedek fejlődése fogja megmutatni, vajjon a mai forrongó idők a jogrend alapvető új alapjait rakták-e le, vagy csak egy válságos kornak nélkülözhetetlen szükségleteit elégítették ki a válság időtartamára korlátozott érvénnyel. Akármit hozzon is a jövő, a ma jogalkotójának sokszor kell ellátni azt a feladatot, hogy olyan új szellemvilágot teremtsen, amely a fejlődés ez irányba tolódása esetén alkalmas legyen egy új jogrend szilárd alapjául szolgálni, de amely szellemvilágnak azzal a ruganyossággal is kell bírnia, hogy ha a jövőbeni alakulás esztendőkre megzavart árja a régi medrébe vissza akar térni, ez a meder képes legyen a víz újra befogadására. A jogalkotó sem lehet próféta — a jövőndő bizonytalansága rákényszeríti, hogy a ma szüksége által diktált újításokat